

200703022/1.

Datum uitspraak: 23 mei 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/8029 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 20 april 2007 in het geding
tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 21 februari 2007 heeft de Minister van Justitie een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 20 april 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 4 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H. Troostwijk, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Troostwijk
Lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

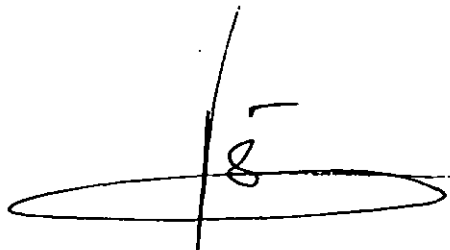
Uitgesproken in het openbaar op 23 mei 2007

91-540.

Verzonden:

23 MEI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

11

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB 07/8029

Datum uitspraak: 20 april 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op

v-nummer

van Burger van Oekraïne nationaliteit,

eiseres,

gemachtigde mr. I. Wudka,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,

Immigratie- en Naturalisatiedienst,

verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 21 februari 2007 heeft verweerder de aanvraag van eiseres van 15 februari 2007 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Dit besluit is bekendgemaakt in het Aanmeldcentrum te Ter Apel.

Op 21 februari 2007 heeft eiseres beroep ingesteld tegen dit besluit.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 13 april 2007. Eiseres is verschenen bij gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. L. Verheijen.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden. De toetsing of de aanvraag in een aanmeldcentrum mocht worden afgewezen, mondt uit in een beoordeling van het naar de gedane aanvraag verrichte onderzoek en de motivering van de afwijzing.

2. Op 24 januari 2006 heeft eiseres een aanvraag gedaan voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij besluit van 1 maart 2006 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Dat besluit staat na de uitspraak van deze rechtbank, van 27 juli 2006, met ongegrond verklaring van het beroep, in rechte vast.

3. De aanvraag van 15 februari 2007, die heeft geleid tot het bestreden besluit, is een herhaalde aanvraag als bedoeld in artikel 4:6 van de Awb. Volgens vaste jurisprudentie (bijvoorbeeld Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, 26 juli 2006, JV 2007, 32) moet de rechter in zo'n geval direct treden in de vraag of aan de aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust. Dat verzoekster na die eerdere afwijzing naar Oekraïne is verwijderd doet daaraan niet af.

4. Op voorhand is uitgesloten dat het enkele feit van de uitzetting naar en het aansluitende verblijf in Oekraïne kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust. Gesteld is dat verzoekster na de aankomst op de luchthaven in Oekraïne gedurende drie uur is verhoord. Die enkele stelling is ook niet relevant, omdat verzoekster volgens haar verklaring na drie uur onvoorwaardelijk is vrijgelaten en nergens uit blijkt dat zij nadien in de bijzondere aandacht van de Oekraïense autoriteiten heeft gestaan dan wel staat. Op voorhand is dus uitgesloten dat die stelling kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust. De aannemelijkheid van die stelling kan derhalve in het midden blijven. Hetzelfde geldt voor de, overigens niet aannemelijk gemaakte, stelling dat bij de uitzetting van verzoekster door toedoen van de Nederlandse autoriteiten asielgerelateerde informatie in haar bagage is meegezonden. Wat hier verder ook van zij, nu gesteld noch gebleken is dat verzoekster na het verhoor in de negatieve aandacht van de Oekraïense autoriteiten is komen te staan, bestond er voor verweerder ook geen aanleiding de gang van zaken bij de uitzetting nader te onderzoeken. Aan de aanvraag zijn dus in zoverre geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag gelegd die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen.

5. Voorts overweegt de voorzieningenrechter dat voorzover de overgelegde documenten dateren van na het eerdere afwijzende asielbesluit ze niet relevant zijn, omdat geen daarvan is aan te merken als bewijsstukken van reeds bij de eerdere aanvraag aangevoerde feiten. Dit geldt ook voor de documenten betreffende medische behandeling in Oekraïne eind 2006. De enkele bevestiging dat verzoekster een behandeling heeft ondergaan in verband met een depressieve reactie als gevolg van een doorgemaakt

psychisch trauma bewijst niets ter zake dat gestelde trauma. Dat verzoekster is behandeld wegens een infectie is niet asielgerelateerd.

6. Dat onvoldoende rekening is gehouden met de psychische moeilijkheden van verzoekster bij het gehoor is niet aannemelijk geworden. Verzoekster is uitgebreid gehoord en ondervraagd. In het algemeen heeft zij de aan haar gestelde vragen beantwoord. Soms heeft zij dat geweigerd en in die weigering volhard. Enkele keren heeft zij laten blijken dat zij vond dat bepaalde vragen niet gesteld hadden moeten zijn. Blijkens het verslag heeft verzoekster alle gelegenheid gehad datgene naar voren te brengen wat zij wilde brengen. Zij heeft verklaard dat zij de tolk goed heeft begrepen. Dat bij verzoekster in de Oekraïne een (mogelijke) post traumatische stress stoornis (hlerna PTSS) is geconstateerd doet hier niet aan af, daar dit niet betekent dat zij in het geheel niet meer gehoord zou kunnen worden. Verweerder heeft zich ter zitting terecht op het standpunt gesteld dat in het geval van een PTSS per geval beoordeeld dient te worden of de vreemdeling gehoord kan worden en dat dit afgeleid kan worden uit het verslag van het (nader) gehoor zelf. In het geval van verzoekster zijn in het nader gehoor geen aanwijzingen te vinden dat zij niet gehoord kon worden.

7. Uit dossierstuk met nummer 65 blijkt verder, dat verzoekster bij de medische dienst bekend was met een erge verkoudheid, en dat er geen sprake was van ernstige problematiek. Dat na bekendmaking van het bestreden besluit toepassing is gegeven aan artikel 64 van de Vw 2000 geeft geen aanleiding voor een ander oordeel. Uit de dossierstukken (met name dossierstuk met nummer 76) blijkt dat dat is geschied vanwege de plotselinge verergering van haar chronische astmatische bronchitis met koorts.

8. Gelet op het voorgaande bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder het bestreden besluit op onzorgvuldige wijze heeft genomen of dat verweerder op onjuiste gronden heeft besloten de aanvraag in het Aanmeldcentrum te Ter Apel af te wijzen.

9. Derhalve is het beroep ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Registratienummer: 07/8029

4

De beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.W.M. van Hoof en in het openbaar uitgesproken op 20 april 2007 in tegenwoordigheid van mr. B. Kordelaar als griffier.

de griffier

de rechter

VERZONDEN OP**20 APR 2007****Rechtsmiddel:**

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen één week na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

HOGERVORST
WUDKA

Hoger BEROEPSCHRIFT

advocaten & procureurs

Toevoeging aangevraagd bij de Raad voor Rechtsbijstand te 's-Hertogenbosch.

mw. mr. M.E.Th. Hogervorst

mr. Izi Wudka

mw. mr. M.M.G. Crompvoets

Raad van State

Hoger Beroep Vreemdelingenzaken

Postbus 16113

2500 BC 's-Gravenhage

tevens per fax: 070-3651380

• Remonstratie bij Ned. Mediation Instituut
• Mediators

Hertogsingel 20
6214 AD Maastricht

Tel.:
043 - 325 78 00

Fax:
043 - 325 78 58

E-mail:
info@hogervorstwudka.nl

Inzake:

verblijvende te Echt;
appellant,

Gemachtigde: mr. I. Wudka

Verweerder:

Ministerie van Justitie,
de Staatssecretaris van Justitie

Hoger beroep tegen:

De uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Arnhem
d.d. 20 april 2007.

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
27 APR 2007	
ZAAK: 30903022-1	
AAN: J.L.	
GEHANDELD: DG:	PAR:

479-A

i.s.m.
Advocatenkantoor Engelen
3630 Maasmechelen België
tel.: 0032 89 764779

Vanderputte Advocaten
3630 Maasmechelen België
tel.: 0032 89 766256

Gelieve bij iedere correspondentie ons referentienummer te vermelden

1. Inleiding:

Appellante komt in hoger beroep van de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Arnhem, d.d. 20 april 2007, met kenmerk AWB 07/8029, waarvan u bijgaand afschrift aantreft als *productie 1*.

Appellante heeft ondergetekende bepaaldelijk gevolmachtigd tot het indienen van het onderhavige hoger beroepsschrift.

2. Achtergronden:

Bij besluit van 21 februari 2007 heeft verweerder de aanvraag van appellante van 15 februari 2007 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Bij de thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard.

3. Grieven:

Grief I:

Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 3:

"De aanvraag van 15 februari 2007, die heeft geleid tot het bestreden besluit, is een herhaalde aanvraag als bedoeld in artikel 4:6 van de AWB."

Grief II:

Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 4:

"Gesteld is dat verzoekster na de aankomst op de luchthaven in de Oekraïne gedurende drie uur is verhoord. Die enkele stelling is ook niet relevant, omdat verzoekster volgens haar verklaring na drie uur onvoorwaardelijk is vrijgelaten en nergens uit blijkt dat zij nadien in de bijzondere aandacht van de Oekraïense autoriteiten heeft gestaan dan wel staat. Op voorhand is dus uitgesloten dat die stelling kan afdoen aan het eerdere besluit aan de overwegingen waarop dat rust. De aannemelijkheid van die stelling kan derhalve in het midden blijven. Hetzelfde geldt voor de, overigens niet-aannemelijk gemaakte, stelling dat bij de uitzetting van verzoekster door toedoen van de Nederlandse autoriteiten asielgerelateerde informatie in haar bagage is meegezonden."

Grief III:

Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 6:

"Dat onvoldoende rekening is gehouden met de psychische moeilijkheden van verzoekster bij het gehoor is niet-aannemelijk geworden. [...]. Blijkens het verslag heeft verzoekster alle gelegenheid gehad datgene naar voren te brengen wat zij wilde brengen. Zij heeft verklaard dat zij de tolk goed heeft begrepen. Dat bij verzoekster in de Oekraïne een (mogelijke) posttraumatische stressstoornis (PTSS) is geconstateerd doet hier niet aan af, daar dit niet betekent dat zij in het geheel niet meer gehoord zou kunnen worden."

Gelieve bij iedere correspondentie ons referentienummer te vermelden

4. Toelichting op grief I:

Primair stelt appellante zich op het standpunt dat er in het onderhavige geval een foutief toetsingskader door verweerder is gebantcoerd, in dier voege dat er geen sprake is van een herhaalde asielaanvraag, doch van een opvolgende asielaanvraag. Appellante verwijst in dit kader naar de gronden van beroep, pagina 2 welke bijgevoegd zijn als *productie 2*, alsmede de daarin vervatte zienswijze.

5. Toelichting op grieven II en III:

Grieven II en III kunnen in onderlinge samenhang worden gezien en worden derhalve samen behandeld.

Appellante is van mening dat zij absoluut psychisch niet in staat is geweest om het gehoor te doorstaan. Zij heeft niet alles naar voren kunnen brengen wat zij naar voren wilde brengen. In dat kader verwijst appellante tevens naar de gronden van beroep. Bij de behandeling ter zitting is nog namens appellante verwezen naar bijvoorbeeld pagina 16, 10^e alinea en pagina 11, 4^e en 5^e alinea van het gehoor, doch de rechtbank heeft hieraan geen gehoor willen geven.

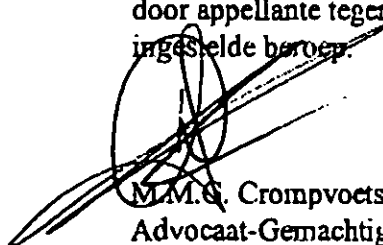
Appellante betwist dat zij de mogelijkheid heeft gehad om alles te verklaren wat ze maar kon verklaren over haar verblijf in Oekraïne.

De rechtbank heeft in dat kader ten onrechte aangenomen dat appellante onvoorwaardelijk is vrijgelaten en dat zij niet in de negatieve aandacht van de Oekraïense autoriteiten staat. Immers heeft appellante verklaard in het gehoor dat zij steeds ondergedoken heeft gezeten en dat zij van haar dochter vernomen had dat de autoriteiten haar zochten (pagina 9, 6^e alinea van het gehoor).

Daarbij blijft het bevreemdend dat de rechtbank onaannemelijk acht dat appellante te lijden had onder haar psychische klachten nu toch uit de processtukken is gebleken dat zij lijdt aan PTSS. Appellante verwijst in dat kader naar de op 3 april 2007 aan de rechtbank overgelegde medische gegevens, welke u aantreft als *productie 3*.

CONCLUSIE:

Appellante concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en gegrondverklaring van het door appellante tegen het besluit van 21 februari 2007 ingestelde beroep.

M.M.G. Cromptvoets
Advocaat-Gemachtigde

Gelieve bij iedere correspondentie ons referentienummer te vermelden